

POSTANOWIENIE

9 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

Prezes SN Joanna Misztal-Konecka

na posiedzeniu niejawnym 9 kwietnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M.P., A.K., P.K. i Ł.K.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej M.P., A.K., P.K. i Ł.K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 28 marca 2024 r., I ACa 3867/23,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 16 maja 2022 r. Sąd Okręgowy w Legnicy, w sprawie z powództwa M.P., A.K., P.K. i Ł.K. przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W. o zapłatę, zasądził od pozwanego na rzecz powodów: M.P. kwotę 27 500,67 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 11 025,44 zł od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 16 475,23 zł od 10 listopada 2021 r. do dnia zapłaty (pkt Ia); A.K. kwotę 27 500,67 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 11 025,44 zł od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 16 475,23 zł od 10 listopada 2021 r. do dnia zapłaty (pkt Ib); P.K. kwotę 27 500,67 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 11 025,44 zł od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 16 475,23 zł od 10 listopada 2021 r. do dnia zapłaty (pkt Ic); Ł.K. kwotę 27 500,67 zł z odsetkami ustawowymi za

opóźnienie liczonymi od kwoty 11 025,44 zł od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 16 475,23 zł od 10 listopada 2021 r. do dnia zapłaty (pkt Id) oraz orzekł o kosztach procesu (pkt II).

2. Wyrokiem z 28 marca 2024 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, na skutek apelacji strony pozwanej, zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z 16 maja 2022 r., w ten sposób, że w punkcie Ia, Ib, Ic i Id oddalił powództwo ponad zasądzone tam kwoty po 10 644,34 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty (pkt 1), oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt 2) oraz zniósł wzajemnie koszty postępowania odwoławczego (pkt 3).

3. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiedli powodowie, wskazując na naruszenie art. 410 § 1 w zw. z § 2 w zw. z art. 405 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

4. Skarga kasacyjna jako szczególny środek zaskarżenia wnoszony od prawomocnych orzeczeń musi spełniać wyznaczone ustawowo wymagania, które określają jej dopuszczalność. Takie wymaganie statuuje, między innymi, art. 398² § 1 k.p.c., zgodnie z którym skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Wynikająca z tego przepisu norma ma charakter bezwzględny, nie jest więc dopuszczalne dowolne, zależne wyłącznie od woli stron, „oznaczenie” wartości przedmiotu zaskarżenia po to, ażeby uzyskać uprawnienie do wniesienia skargi kasacyjnej w sprawie, w której skarga taka jest niedopuszczalna.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną określa się odrębnie w stosunku do każdego ze współuczestników również w przypadku współuczestnictwa materialnego (postanowienia SN: z 10 maja 2006 r., III CZ 24/06; z 9 listopada 2011 r., V CSK 54/11; z 4 października 2019 r., I CZ 85/19; z 15 czerwca 2022 r., III CZ 225/22, i z 26 marca 2024 r., I CSK 6882/22). Zgodnie natomiast z utrwalonym orzecznictwem, wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest wiążąca dla sądu drugiej instancji ani dla Sądu Najwyższego w aspekcie badania dopuszczalności skargi kasacyjnej i podlega weryfikacji na podstawie akt

sprawy, z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (postanowienia SN: z 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, OSNC 2004, nr 4, poz. 60; z 19 czerwca 2015 r., IV CZ 16/15; z 6 listopada 2015 r., II CZ 76/15; z 26 października 2017 r., II CZ 64/17; z 21 marca 2024 r., I CSK 651/23; z 28 marca 2024 r., III CZ 13/23, i z 30 października 2024 r., III CZ 154/24).

W przedmiotowej sprawie powodowie żądali zasądzenia na rzecz każdego z nich kwoty 27 500,67 zł wraz odsetkami liczonymi od kwoty 11 025,44 zł od 20 maja 2021 r. oraz od kwoty 16 475,23 zł od dnia wniesienia powództwa – w obu przypadkach do dnia zapłaty. Wyrokiem Sądu pierwszej instancji zasądzono na rzecz każdego z powodów kwotę 27 500,67 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 11 025,44 zł od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 16 475,23 zł od 10 listopada 2021 r. do dnia zapłaty. Następnie Sąd drugiej instancji zmienił wyrok Sądu Okręgowego i oddalił powództwo ponad zasądzone na rzecz każdego z powodów kwoty po 10 644,34 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty. Zakresem zaskarżenia objęte jest zaś owe częściowe oddalenie powództwa.

Brak zatem podstaw, aby przy ocenie, czy skarga kasacyjna spełnia wymaganie z art. 398² § 1 k.p.c., uwzględnić łączną wartość roszczeń powodów. Poprawnie oznaczona wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi wobec każdego z powodów 16 856,33 zł. Kwota ta nie przekracza ustawowego progu określonego art. 398² § 1 k.p.c. Wniesiona w niniejszej sprawie skarga kasacyjna jest więc niedopuszczalna.

5. Jedynie marginalnie należy dodatkowo zauważyć, że zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części. Natomiast na mocy art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Niezamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o uchylenie lub o uchylenie i zmianę zaskarżonego wyroku w całości lub części stanowi istotną wadę konstrukcyjną skargi kasacyjnej, której nie można usunąć w trybie przewidzianym dla usuwania braków formalnych pisma procesowego,

skutkującą odrzucenie takiej skargi *a limine* bez uprzedniego postępowania sanacyjnego.

Taką samą wadliwością jak niezamieszczenie wniosku o zmianę lub uchylenie zaskarżonego wyroku jest brak korelacji między zakresem zaskarżenia i wnioskiem o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia. W konsekwencji również brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (postanowienia SN: z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 81; z 20 listopada 2024 r., I CSK 2817/24, i z 23 grudnia 2024 r., I CSK 3200/23).

Analiza skargi kasacyjnej powodów wskazuje, że zaskarżyli oni orzeczenie w części, a mianowicie w zakresie pkt 1 wyroku, w którym Sąd Apelacyjny oddalił powództwo ponad zasądzone na rzecz powodów kwoty po 10 644,34 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 20 maja 2021 r. do dnia zapłaty oraz w zakresie pkt 3 wyroku, w którym zostały zniesione koszty postępowania odwoławczego. Powodowie wnieśli natomiast o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości. Oznacza to brak powiązania w sposób prawidłowy wniosków skargi z zakresem, w którym zaskarżono przedmiotowe orzeczenie, co również musi prowadzić do odrzucenia skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

[SOP]

[r.g.]